

РЕШЕНИЕ

№ 981

гр. София, 21.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 28.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **11131** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК.

В постъпило по реда на чл. 152 АПК на 04.11.2013 г. оспорване Д. Т. К. заявява недоволство от решение № РО 757/ 09.10.2013 г. на директора на Териториално поделение на НОИ С. град и от потвърденото с него разпореждане № О 21 999 83 00277503/ 13.09.2013 г., с което на основание чл. 40, ал. 3 КСО е отказано отпускане на обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване по болничен лист № 4551492, серия А - 2012.

Оплакванията за незаконосъобразност на акта са мотивирани с твърденията, че разпоредбата на чл. 42, ал. 2 КСО е неотносима към случая и че КСО не съдържа правило за поведение, задължаващо жените в Б. да се осигуряват за срок, по-дълъг от 35 години. Настоява, че осигурителните плащания, които е правила 35 години, следва да обусловят и ползване на осигурителни права.

В съдебно заседание К. се явява лично, поддържайки жалбата на заявените в същата основания.

Ответникът, директорът на ТП на НОИ С. град, чрез юрисконсулт В., е на становище за неоснователност на жалбата, аргументирано подробно в писмени бележки.

От фактическа страна се установява:

Д. Т. К. е самоосигуряващо се лице, съдружник в Б. ИНДУСТРИЯ О., ЕИК[ЕИК]

В периода 10.05.2013 г. – 05.09.2013 г. К. е в отпуск за временна неработоспособност, а именно: за времето от 10.05.2013г. до 13.05.2013г.,вкл., с причина код 06 /злополука-нетрудова/ и с диагноза Т 63.4 /”отрова от други артроподи”/, първичен с

№ 0981409/23.05.2013г. издаден с решение на ЛКК № 196 при МБАЛ и СПЕШНА за времето от 13.05.2013г. до 18.06.2013г.,вкл., с причина код 06 /злополука-нетрудова / с диагноза 8 82.8 /”счупвания на други части на подбедрицата”/ и продължение с решение № 697 на ЛКК при Д. Х. - С. Е. за времето от 19.06.2013г. до 08.07.2013г.,вкл., с причина код 06 /злополука-нетрудова / с диагноза 3 82.8 /”счупвания на други части на подбедрицата”/. Представен е и болничен лист № 2675435/ 08.07.2013 г. продължение с решение № 799 на ЛКК при Д. IX С. Е. за времето от 08.07.2013 г. до 06.08.2013 г с причина код 06 /злополука – нетрудова/ с диагноза S 92.2 счупване на други тарзални кости.

С вх. № 21 999 04 00084068/ 12.08.2013 г. жалбоподателката представила болничен лист № 51492/ 07.08.2013 г. продължение с решение № 928 на ЛКК при Д. XIV С. Е. за времето 07.08.2013 г. – 05.09.2013 г. със същите причина и диагноза.

С разпореждане № О 21 999 83 00277503 от 13.09.2013 г. от ръководител по изплащането на обезщетенията и помощите е отказано отпускане на парично обезщетение за временна неработоспособност, тъй като по данни от информационната система на НОИ, потвърдени от жалбоподателката чрез изявленията ѝ в жалбата се установява, че Д. Т. К. е с прекратено осигуряване от 08.03.2013г.

С оспореното в настоящото производство решение № РО - 757/ 09.10.2013г. директорът на ТП на НОИ С. град е потвърдил разпореждане № О-21-999-83-00277503/ 13.09.2013г. на ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите.

По искане на К. по делото бяха приети писмени доказателства, удостоверяващи осигурителен стаж и доход, както и за правените от оспорващата осигурителни плащания, които не се оспорват от ответника, но се възприемат от съда като неотонсими към спора.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК: дали е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са процесуалните норми и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е с целта на закона.

Решението е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ С. град - чл. 117, ал. 1 КСО и в предвидената от закона форма – чл. 117, ал. 3 КСО.

Съгласно чл.40, ал.1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо трудово възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. Посочената норма визира лицата, които към момента на настъпване на риска временна неработоспособност следва да бъдат осигурени, докато жалбоподателката към 07.08.2013г. е лице с прекратено осигуряване, независимо от обстоятелството, че има изискуемия осигурителен стаж от 6 месеца.

Разпоредбата на 42,ал.2 от КСО предвижда, че парично обезщетение се изплаща, когато временната неработоспособност е настъпила до 30 календарни дни от

прекратяване на трудовия договор или осигуряването за не повече от 30 календарни дни. Това изключение от общата уредба е приложимо когато временната неработоспособност поради общо заболяване е настъпила до тридесет календарни дни от прекратяване на трудовия договор или осигуряването. Паричното обезщетение се изплаща за срока на неработоспособност, но за не повече от 30 календарни дни. Необходимо е наличието на следните предпоставки: осигуреното лице да е изпаднало в състояние на временна неработоспособност; състоянието на временна неработоспособност да е настъпило до тридесет календарни дни от прекратяването на трудовия договор или осигуряването. В конкретния случай осигуряването на жалбоподателката е прекратено, считано от 08.03.2013г., поради което срокът от 30 календарни дни е изтекъл на 07.04.2013г. Според болничен лист №4551492, серия А 2012, вх. № 21 999 04 00084068/ 12.08.2013 г. началният момент на временната неработоспособност е 07.08.2013г., т.е. след изтичане на срока, предвиден в чл.42, ал.2 от КСО. Предвид посочения правнорелевантен факт, Д. Т. К. няма право на парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване по посочения болничен лист, защото временната неработоспособност е настъпила извън законоустановения едномесечен срок.

Подлежащите на осигуряване лица се осигуряват в различните фондове на Държавното обществено осигуряване, а именно: фонд „Общо заболяване и майчинство”; фонд „Пенсии”; фонд „Трудова злополука и професионална болест” и фонд „Безработица”. При настъпване на конкретния осигурителен случай, се извършва самостоятелна преценка относно правото на конкретното обезщетение. Правото на изплащане на обезщетение за временна неработоспособност, както и правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст са различни субективни права, поради което тяхното упражняване е уредено със съответни правни норми, въвеждащи не само предпоставки за възникване, но и ред за упражняването им. В тази връзка, изложените от Д. Т. К. доводи, че след като разполага с изискуемия осигурителен стаж за преценка на правото на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, то за нея следва да отпадне задължението за осигуряване за временна неработоспособност, са неоснователни.

При извода за неоснователност на жалбата на ответника се следват разноски, каквито обаче не са поискани и не се присъждат.

По тези съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Т. К. срещу решение № РО 757 от 09.10.2013 г. на директора на Териториално поделение на НОИ С. град и от потвърденото с него разпореждане № О 21 999 83 00277503/ 13.09.2013г.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението за постановяването му на страните.

СЪДИЯ: